

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2818/2531

นาย ธีรชัย สิงห์ ส่งา โจทก์ นาย สุวรรณ อุบล เจริญ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 157, ป.อ. มาตรา 326, ป.วิ.พ. มาตรา 1, พระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 22, พระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 23

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยซึ่งเป็นนายกเทศมนตรีเป็นเจ้าพนักงานในเทศบาลผู้หนึ่งได้กล่าวอภิปรายในที่ประชุมสมาชิกสภาเทศบาลนั้นมิใช่เป็นการกระทำในหน้าที่ราชการของนายกเทศมนตรี และถ้อยคำที่จำเลยกล่าวก็เป็นการกล่าวติชมด้วยความเป็นธรรมในฐานะที่จำเลยเป็นผู้เสนอญัตติ และเพื่อให้สมาชิกสภาเทศบาลรับทราบเรื่องที่จำเลยได้เสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมจำเลยจึงไม่มีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและหมิ่นประมาทโจทก์ ตามรายงานกระบวนการพิจารณาครั้งสุดท้ายมีว่าคู่ความมีการเจรจาเพื่อตกลงกันโดยศาลช่วยไกล่เกลี่ยและศาลเห็นว่าคู่ความมีทางตกลงกันได้ โดยโจทก์ขอเวลาไปไตร่ตรองเพื่อตัดสินใจ ขอให้ศาลเลื่อนการฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งไปก่อนเช่นนี้ถือได้ว่าผู้พิพากษาผู้หนึ่งพิจารณาตามรายงานกระบวนการพิจารณาดังกล่าวเป็นผู้หนึ่งพิจารณาคดีนี้แล้ว แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าผู้พิพากษาผู้หนึ่งพิจารณานี้จะมีได้นั่งพิจารณาสืบพยานโจทก์โดยตลอดคงทำการพิจารณาและจดยางานกระบวนการพิจารณาครั้งสุดท้ายเพียงครั้งเดียวผู้พิพากษาผู้หนึ่งพิจารณานี้ชอบที่จะทำคำพิพากษาได้.

คำพิพากษา

มูลกรณีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องว่าจำเลยเป็นเจ้าพนักงานพูดอภิปรายใส่ความโจทก์ต่อบุคคลที่สาม ขอให้ลงโทษจำเลยฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและหมิ่นประมาทโจทก์ ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ววินิจฉัยว่า คดีไม่มีมูล พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยเป็นนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองพิษณุโลก ได้กล่าวอภิปรายในที่ประชุมสภาเทศบาลเมืองพิษณุโลกด้วยข้อความตามที่โจทก์บรรยายมาในฟ้อง มีปัญหาว่าถ้อยคำที่จำเลยกล่าวเป็นการหมิ่นประมาทใส่ความโจทก์ และจำเลยกระทำในฐานะเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยชอบหรือไม่ เห็นว่า แม้จำเลยจะเป็นนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองพิษณุโลกซึ่งเป็นเจ้าพนักงานในเทศบาลเมืองพิษณุโลกผู้หนึ่ง แต่การที่จำเลยกล่าวอภิปรายในที่ประชุมสมาชิกสภาเทศบาลเมืองพิษณุโลกมิใช่เป็นการกระทำในหน้าที่ราชการของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองพิษณุโลกและถ้อยคำที่จำเลยกล่าวก็เป็นการกล่าวติชมด้วยความเป็นธรรมในฐานะที่จำเลยเป็นผู้เสนอญัตติและเพื่อให้สมาชิกสภาเทศบาลเมืองพิษณุโลกรับทราบเรื่องที่จำเลยได้เสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุม จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและหมิ่นประมาทโจทก์ ส่วนที่โจทก์ฎีกาว่า การที่นายดุสิต สิทธิฤทธิ์ ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นทำคำพิพากษาโดยมิได้นั่งพิจารณาสืบพยานโจทก์โดยตลอดทำการพิจารณาและจดยางานกระบวนการพิจารณาในครั้งสุดท้ายเพียงครั้งเดียว เป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่นั้น เห็นว่าแม้นายดุสิตจะมีได้นั่งพิจารณาสืบพยานโจทก์ในครั้งก่อน ๆ แต่คดีก็ยังมีคำพิพากษา ถือว่าคดียังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น ทั้งปรากฏว่าในวันที่ยานดุสิตนั่งพิจารณาตามรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่ 17 เมษายน 2530 มี

การเจรจาเพื่อตกลงกันโดยศาลช่วยไกล่เกลี่ยและศาลเห็นว่าตามที่คู่ความเจรจากันมีทางตกลงกันได้ โจทก์ขอเวลาไปคิดไตร่ตรองเพื่อตัดสินใจขอให้ศาลเลื่อนการฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งไปก่อน เช่นนี้ถือได้ว่านายดุสิตเป็นผู้นั่งพิจารณาคดีนี้ด้วย จึงมีอำนาจทำคำพิพากษาและลงชื่อในคำพิพากษาได้คำพิพากษาศาลชั้นต้นชอบด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรมแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน.

องค์คณะ

สุนทร จันทรศักดิ์ · สมศักดิ์ เกิดลาภผล · เจริญ นิลเอสงฆ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2818/2531>